

Sygn. akt I C 3659/16 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 października 2017 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie, I Wydział Cywilny,

w składzie:

Przewodniczący: SSR Paweł Juszczyżyn

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Justyna Kochan - Rogoż

po rozpoznaniu w dniu 19 października 2017 r., w O., na rozprawie,

sprawy z powództwa A. W.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W.

o zapłatę

I powództwo oddala;

II obciąża powoda obowiązkiem zwrotu na rzecz pozwanego wszystkich kosztów procesu według norm przepisanych i nieuiszczonymi kosztami sądowymi, pozostawiając szczegółowe ich wyliczenie referendarzowi sądowemu.

SSR Paweł Juszczyżyn

Sygn. akt I C 3659/16 upr

UZASADNIENIE

Powód A. W. wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. kwoty 1.901,69 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od kwoty 1.471,19 zł od dnia 15 sierpnia 2016 r. do dnia zapłaty, a od kwoty 430,50 zł od dnia 19 października 2016 r. do dnia zapłaty i kosztami procesu.

W uzasadnieniu wskazał, że zawarł z pozwanym umowę ubezpieczenia auto casco pojazdu R. (...) o nr rej. (...), zaś w okresie jej trwania pojazd ten uległ uszkodzeniu. Pozwany w toku postępowania likwidacyjnego uznał swoją odpowiedzialność za zaistniałe zdarzenie co do zasady i wypłacił powodowi odszkodowanie w wysokości 3.438,70 zł. W ocenie powoda świadczenie to było zaniżone, w związku z czym zlecił on sporządzenie prywatnego kosztorysu, z którego wynikało, iż koszty naprawy pojazdu powoda wynoszą 4.909,89 zł brutto. Powód dochodzi również kwoty zapłaconej za sporządzenie prywatnego kosztorysu naprawy (43,50 zł) tytułem odszkodowania za nienależyte wykonanie umowy (k. 3). Odsetek powód domaga się od dnia następnego po upływie określonego pozwanemu terminu na spełnienie świadczenia.

Pozwany (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu swojego stanowiska pozwany potwierdził, że w dacie powstania szkody obejmował pojazd powoda ochroną ubezpieczeniową, uznał swoją odpowiedzialność za szkodę w nim powstałą co do zasady i w związku z tym wypłacił na rzecz powoda kwotę 3.438,70 zł tytułem odszkodowania. Nadto pozwany podał, że rozliczenie szkody w

pojeździe powinno zostać dokonane w oparciu o § 11 ust. 3 pkt. 2 w zw. Z § 11 ust. 5 pkt. 2, 3, 4 i 5 OWU, jeżeli pojazd jest ubezpieczony w wariantcie (...), w którym:

- a) Stosuje się stawki za prace blacharskie, mechaniczne, lakiernicze w wysokości 74 zł (brutto);
- b) Stosuje się ceny materiałów lakierniczych, pomniejszonych o 33 %;
- c) Stosuje się ceny nowych materiałów i części zamiennych, dostępnych w ofercie dostawców niezależnych od producenta pojazdu;
- d) W razie braku części alternatywnych, stosuje się ceny części oryginalnych, pomniejszone o współczynnik amortyzacji wynoszący w przedmiotowym wypadku 55 %.

Pozwany nie zgadzał się w wyliczeniach pochodzących z prywatnego kosztorysu podnosząc błędną kwalifikację części do wymiany, zamiast do naprawy (drzwi). Pozwany zakwestionował zasadę dochodzenia przez powoda kosztów sporządzenia prywatnej ekspertyzy podając, że nie pozostają one w adekwatnym związku przyczynowym ze szkodą.

Dodatkowo pozwany zakwestionował żądanie zapłaty odsetek w zakresie początkowej daty ich naliczania.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 14 lipca 2016 r. miało miejsce zdarzenie w następstwie którego pojazd powoda - R. (...) o nr rej. (...), rok prod. 2005 – uległ uszkodzeniom w tylnej prawej części. W tym okresie powoda z pozwanym łączyła umowa ubezpieczenia tegoż pojazdu – autocasco w wariantcie KOSZTORYS. Zgodnie z § 11 ust. 3 pkt. 2 w zw. Z § 11 ust. 5 pkt. 2, 3, 4 i 5 OWU, jeżeli pojazd jest ubezpieczony w wariantcie KOSZTORYS, stosuje się stawki za prace blacharskie, mechaniczne, lakiernicze w wysokości 74 zł (brutto); ceny materiałów lakierniczych, pomniejszonych o 33 %; stosuje się ceny nowych materiałów i części zamiennych, dostępnych w ofercie dostawców niezależnych od producenta pojazdu, a w razie braku części alternatywnych, stosuje się ceny części oryginalnych, pomniejszone o współczynnik amortyzacji, który dla pojazdów 10-letnich wynosi 55 %.

(bezsporne; wniosko-polisa – k. 9, OWU – k. 10-15)

Do przywrócenia pojazdu powoda do stanu jak sprzed szkody niezbędna była wymiana: błotnika tylnego prawego, listwy błotnika tylnego prawego, klamki zewnętrznej drzwi bocznych prawych. Do naprawy zakwalifikowano drzwi boczne prawe i próg prawy.

W dniu zdarzenia pojazd powoda w miejscu uszkodzeń posiadał zarysowania lakieru w część tylny błotnika tylnego prawego. Na skutek zdarzenia z dnia 14 lipca 2016r. nie doszło do uszkodzenia szkieletu drzwi bocznych prawych. Uszkodzenia mają charakter powierzchniowych otarć i wgnieceń.

Koszt wykonania naprawy przy uwzględnieniu wariantu KOSZTORYS przy zastosowaniu stawki 74 zł za roboczogodzinę prac naprawczych oraz cen nowych materiałów i części zamiennych, dostępnych w ofercie dostawców niezależnych od producenta pojazdu wyniósłby 3.433,11 zł.

(dowód: opinia biegłego M. D. k. 55-75 i opinia uzupełniająca – k. 108-109)

Pozwany w toku postępowania likwidacyjnego przyznał i wypłacił powodowi odszkodowanie w wysokości 3.438,70 zł. Powód uznając, że pozwany naruszył warunki umowy, w tym obowiązujące strony zasady wyliczenia odszkodowania zwrócił się do rzeczoznawcy celem zweryfikowania podjętego przez pozwanego stanowiska. Zgodnie ze sporządzoną na jego zlecenie opinią prywatną, koszty przywrócenia pojazdu do stanu sprzed szkody wynoszą 4.909,89 zł brutto. Za sporządzenie kosztorysu powód zapłacił 430,50 zł. Następnie odwołał się od stanowiska pozwanego, jednakże ten nie zmienił swojej decyzji i nie przyznał powodowi uzupełniającego odszkodowania.

(bezsporne; kosztorys pozwanego – k. 16-19, OWU – k. 10-15, decyzja – k. 51, prywatny kosztorys – k. 21-27, faktura VAT – k. 29, akta szkody na CD – k. 28, 52, zdjęcie – k. 92, odwołanie – k. 30, dowód nadania i odbioru – k. 31-32, informacja od producenta – k. 104)

Sąd zważył, co następuje:

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego żądanie powoda podlegało oddaleniu.

Sąd ustalił stan faktyczny na podstawie zgromadzonych w sprawie dokumentów, których prawdziwość nie była kwestionowana. W celu zasięgnięcia wiadomości specjalnych Sąd dopuścił również dowód z opinii biegłego sądowego M. D. z zakresu mechaniki pojazdów na okoliczność ustalenia kosztów przywrócenia pojazdu do stanu sprzed szkody w oparciu o metodę obraną przez strony na podstawie umowy ubezpieczenia Autocasco. W ocenie Sądu opinia biegłego M. D. jest pełna, jasna oraz należyta i przekonująco uzasadniona. Sąd dał wiarę tej opinii i dlatego nie uwzględnił wniosków strony powodowej o dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego. Za wiarygodne uznano także inne zgromadzone w aktach sprawy i aktach szkody dokumenty.

W niniejszej sprawie bezspornym było, iż pojazd marki R. (...) o nr rej. (...) ubezpieczony był w pozwanym towarzystwie w zakresie autocasco. Bezspornym był również fakt wypłaty powodowi kwoty 3.438,70 zł. Nie było między nimi sporu także w zakresie metody rozliczenia szkody w pojeździe powoda, która w myśl postanowień OWU obowiązujących w stosunkach między stronami winna być rozliczona jako szkoda częściowa.

Strony pozostawały w sporze w zakresie ustalenia zakresu prac naprawczych w pojeździe powoda, w tym w szczególności kwalifikacji drzwi bocznych prawych do wymiany, a nie do naprawy.

Zakres uszkodzeń pojazd ostatecznie również nie budził wątpliwości Sądu. Biegły zarówno w opinii pierwotnej, jak i w opinii uzupełniającej wyjaśnił, że uszkodzenia drzwi bocznych prawych umożliwia bez szkody dla powoda i bezpieczeństwa jazdy ich naprawę (zamiast wymiany). Biegły bazując na swoim wieloletnim doświadczeniu w pracy przy naprawie pojazdów wskazał, że bez dokonywania oględzin można stwierdzić, na podstawie zgromadzonej w aktach sprawy dokumentacji fotograficznej (pochodzącej zarówno od powoda jak i pozwanego), że charakter uszkodzeń drzwi prawych nie uzasadnia ich wymiany. Biegły w tym zakresie wskazał na powierzchniowy charakter uszkodzeń i niewielkie wgłębienie oraz umiejscowienie uszkodzeń w części dolnej drzwi, co wskazuje na brak możliwości deformacji szkieletu. Z tego też względu biegły zakwalifikował tę część do naprawy, a nie wymiany, co też istotnie wpłynęło na ogólną wartość kosztów naprawy.

Podstawą dochodzenia odszkodowania przez powoda są postanowienia łączącej strony umowy ubezpieczenia autocasco. Co za tym idzie, zastosowanie muszą mieć jej poszczególne unormowania, które podlegają badaniu jedynie pod względem zgodności z bezwzględnie obowiązującymi przepisami prawa.

Zgodnie bowiem z § 11 ust. 3 pkt. 2 w zw. Z § 11 ust. 5 pkt. 2, 3, 4 i 5 OWU, odszkodowanie w wariantcie (...) S.A. ustala na podstawie stawki za prace blacharskie, mechaniczne, lakiernicze w wysokości 74 zł (brutto); cen materiałów lakierniczych, pomniejszonych o 33 %; cen nowych materiałów i części zamiennych, dostępnych w ofercie dostawców niezależnych od producenta pojazdu. W razie braku części alternatywnych, stosuje się ceny części oryginalnych, pomniejszone o współczynnik amortyzacji wynoszący przy pojazdach 10-letnich 55 %.

Zgodnie z art. 805 § 1 kc, przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Świadczenie ubezpieczyciela polega w szczególności na zapłacie przy ubezpieczeniu majątkowym - określonego odszkodowania za szkodę powstałą wskutek przewidzianego w umowie wypadku (art. 805 § 2 pkt 1 kc).

Strony łączyła umowa ubezpieczenia, do której zastosowanie miały zapisy Ogólnych Warunków Ubezpieczenia.

Z opinii biegłego, sporządzonej w oparciu o cytowane zapisy OWU w sposób niebudzący wątpliwości wynika, że koszt naprawy pojazdu powoda wynosił 3.433,11 zł. Skoro pozwany wypłacił powodowi dotychczas kwotę 3.438,70 zł, zobowiązanie pozwanego wygasło.

Powód domagał się dodatkowo zasądzenia kwoty 430,50 zł tytułem odszkodowania za nienależyte wykonanie umowy (art. 471 k.c.), stanowiącej poniesione przez niego koszty sporządzenia prywatnego kosztorysu. Niewątpliwie, gdyby pozwany na etapie postępowania likwidacyjnego uchybił obowiązkowi ustalenia prawidłowych kosztów naprawy pojazdu, żądanie zwrotu kosztów poniesionych celem weryfikacji stanowiska pozwanego byłoby uzasadnione. Tymczasem pozwany ustalił koszty naprawy pojazdu w sposób prawidłowy, tj. należycie wywiązał się z przyjętych na siebie zobowiązań. Nieprawidłowe oszacowania swoich szans w procesie na skutek błędnego kosztorysu wykonanego przez rzeczoznawcę nie stanowi podstawy domagania się zwrotu poniesionych kosztów na ten cel.

W konsekwencji – na podstawie wymienionych przepisów oraz treści zawartej między stronami umowy – należało oddalić powództwo (pkt I wyroku).

O kosztach procesu zaś orzeczono na podstawie art. 98 § 1 kpc, zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Jednocześnie, stosownie do art. 108 § 1 kpc, pozostawiono szczegółowe wyliczenie kosztów Referendarzowi Sądowemu (pkt II wyroku).

Z tych powodów Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.

SSR Paweł Juszczyzyn